

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon
Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

Is Plastic Surgery Permitted?

Rabbi Yehuda Willig
Sunday, October 28, 2018 י"ט חשוון תשע"ט

The prohibition of injuring people including one's own self

(1) דברים פרק כה

(א) קִיִּיִּהֶיָה רִיב־בֵּין אַנְשִׁים וְנָגְשׁוּ אֶל־הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת־הַצְדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת־הַרָשָׁע
 (ב) וְהָיָה אִם־כֵּן הַכּוֹת הַרָשָׁע וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּגַי רִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר
 (ג) אַרְבָּעִים יִכְּנוּ לֹא יִסֶּיף פְּוִיִּסִיף לְהַפְתּוֹ עַל־אֱלֹהֵי־מִכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אֶתִּידָךְ לְעִינֶיךָ

(2) רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ה הלכה א

אסור לאדם לחבול בין בעצמו בין בחבירו, ולא החובל בלבד אלא כל המכה אדם כשר מישראל בין קטן בין גדול בין איש בין אשה דרך נציון הרי זה עובר בלא תעשה, שנ' +דברים כ"ה ג'+ לא יוסיף להכותו, אם הזהירה תורה שלא להוסיף בהכאת החוטא קל וחומר למכה את הצדיק.

(3) תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף צ עמוד ב

החובל בעצמו אף על פי שאינו רשאי - פטור, אחרים שחבלו בו – חייבים

What if the injured gave permission to be injured – is it still prohibited?

(4) תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף צב עמוד א

מתני'. אף על פי שהוא נותן לו, אין נמחל לו עד שיבקש ממנו, שנאמר: ועתה השב אשת וגו'. ומנין שאם לא מחל לו שהוא אכזרי? שנאמר: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך וגו'. האומר סמא את עיני, קטע את ידי, שבר את רגלי - חייב, ע"מ לפטור - חייב.

5) Merchant of Venice (Shakespeare Play) Summary of plot from Sparknotes

In Venice, Antonio and Bassanio approach Shylock, a Jewish moneylender, for a loan. Shylock nurses a long-standing grudge against Antonio, who has made a habit of berating Shylock and other Jews for their usury, the practice of loaning money at exorbitant rates of interest, and who undermines their business by offering interest-free loans. Although Antonio refuses to apologize for his behavior, Shylock acts agreeably and offers to lend Bassanio three thousand ducats with no interest. Shylock adds, however, that should the loan go unpaid, Shylock will be entitled to a pound of Antonio's own flesh. Despite Bassanio's warnings, Antonio agrees.

Injuring in a non-combative way:

6 שמות פרק ב

יג) וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשְּׁנַיִ וְהִנֵּה שְׁנֵי אַנְשִׁים עֹבְרִים נֹצִים וַיֹּאמֶר לְרִשָׁע לָמָּה תִּפְּהוּ רֵעֶךָ

7 רש"י שמות פרשת שמות פרק ב פסוק יג

יג) שני אנשים עברים – דתן ואבירם הם שהותירו מן המן

נצים – מריבים

8 שולחן ערוך הרב חושן משפט הלכות נזקי גוף ונפש ודיניהם סעיף ד

אסור להכות את חברו אפ' הוא נותן לו רשות להכותו כי אין לאדם רשות על גופו כלל להכותו ולא לביישו ולא לצערו בשום צער

Wounding one's self for a cosmetic improvement**9 שו"ת אגרות משה חושן משפט חלק ב סימן סו**

אם נערה מותרת ליפות עצמה ע"י נתוח שהוא חבלה בגופה

כ' אדר תשכ"ד

נשאלתי בנערה שרוצה ליפות עצמה כדי שיקפצו עליה לקדשה ע"י מה שהמציאו עתה הרופאים ע"י נתוח שהוא חבלה בגופה אם מותרת מצד האיסור לחבול בעצמו.

[א] ... ויש להביא ראיה לשיטת הרמב"ם מהא דאמר בב"ק שם ר"ח כד הוה מסגי ביני היזמי והגא מדלי להו למאניה אמר זה מעלה ארוכה וזה אינו מעלה ארוכה ואם כל חובל חייב איך היה מותר לו לילך ביני היזמי והגא בלא בגדים שיחבול בעצמו הא יעבור איסור חובל בעצמו ואף שאינו מתכוין הא היה פסיק רישיה דדוחק לומר דהיה באופן שלא היה פ"ר, ולכן צריך לומר דהאיסור חובל הוא רק דרך נציון וכיון שהיה הליכתו לצורך הרי אין זה דרך נציון וליכא האיסור.

10 שו"ת מנחת יצחק חלק ו סימן קה

ב' וע"ד השאלה, בענין נתוחי פלסטיק, לתקן או לשפר הצורה, או איזה אבר, שהיו משונים או נתקלקלו ע"י אסון או מזמן הלידה וכו', אם מותר לעשות נתוח כזה, אם אין הכרח בולט בדבר, והוא רק לשם נוי, דהא בכלל נתוח כזה, יש משום חובל בעצמו, ואף משום סכנה, ואסור לאדם לסכן נפשו, כמבואר (בחור"מ סי' תכ"ז ויו"ד סי' קט"ז והנה בנוגע לטעם חבלה, שפיר הביא כ"ת, מדברי הרמב"ם (פ"ה מה' חובל ומזיק ה"א), דנראה דרק דרך ביזיון אסור, וכן ראה מש"כ בתשו' מהרי"א אסאד (חיו"ד סי' רמ"ט),

Is the danger of surgery enough to prohibit plastic surgery?

(11) שו"ת אבני נזר חלק יורה דעה סימן שכא

שאלה ילד הנולד ברגל עקום. ורופא מומחה אומר שיש אופן ליישב הרגל ע"י גופסין כל עוד שהעצמות הילד רכים. ואם ימולו אותו קודם. יתקשו העצמות ולא יהי אפשר אח"כ ליישב הרגל. אך אם יעשו האפיראציע (גופסין) עתה יוחלש עי"ז הילד ולא נוכל למולו ביום ח'. אם מותר לעשות האפיראציע לדחות המילה בזמנו או למולו אף שעי"ז ישאר הילד בעל מום...

ג) אך אם הי' זה אפיראציע לא הייתי מסכים כלל לעשות האפיראציע וכל האפיראציעס בחזקת סכנה. ואף שהרופאים מבטיחים הנסיון יגיד שאין לסמוך עליהם בזה. אך גופסין אחר שנראה שאין זה אפיראציע כלל ע"כ מותר לעשות גופסין בתוך שבועה ואף אם בשמיני מחמת טעם ראשון הק' אברהם

(12) שו"ת ציץ אליעזר חלק יא סימן מא

ועל אחת כמה דנעלה מכל ספק שאסור לו לאדם בהחלט להכניס את עצמו עבור כך לשום סכנה כל שהיא הכרוך בדרך כלל בכל ניתוח שהוא, ובכאן כפול הוא ע"פ רוב הניתוח, האחד בחלק הגוף שמשם מוציאים חתיכת העור והשני במקום שרוצים להרכיבו, ואך מגוחך הוא לבוא ולהציע להתיר ניתוח כזה לנשים בגבוב קולות עפ"י מדרשים שונים המהללים היופי לנשים, ואין כדאי אפי' להשיב ע"ז דאין לבכזאת מקום בהל' כלל, דסוג דמיונות כאלה הוא אפילו הרבה למטה מן הך דאמרו דאין למדין מן המדרשות, ורק באופן מליצי יש להשיב ע"ז בדברי שהע"ה. =שלמה המלך עליו השלום = שהטיף ברוח ד' אשר בקרבו ואמר: שקר החן והבל היופי אשה יראת ד' היא תתהלל, וכל אשר יראת ד' נגע בלבה לא תלך שולל אחרי להיטת עשיית נתוחים פלסטיים כאלה לשם יפוי ונוי בלבד ושע"פ רוב המה רק לפי מראה עינים והלך נפש של בני האדם שאין אחד דומה למשנהו

Crossdressing

(13) דברים פרק כב

ה) לאִי־הִיָּה כְּלִי־גִבֹר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבֹּשׁ גִּבֹר שְׂמֹלֶת אִשָּׁה כִּי תוֹעֵבֶת יִקְנֹק אֶל־הַיָּד כְּלִעֲשֵׂה אֶלֶּה

Playing the role of Hashem in determining the look of a person:

(14) שו"ת ציץ אליעזר חלק יא סימן מא

אולם אם כנידון של השערי צדק פשוט להתיר כפי מנהגן של ישראל בזה, אבל יש לדעתי השלכות לחידושו זה בנוגע לניתוחים פלסטיים שמבצעים כעת הרופאים אצל הרבה בני אדם לשם יפוי אבריהם וכדו' באין שום מחלה או כאב, ויש מקום גדול לטענה זאת שלא על כגון דא הוא שנתנה תורה רשות לרופא לרפאות [אם אפילו נקרא זה בשם לרפאות], ואין רשות לבני אדם לתת לרופאים לחבול בעצמם לשם מטרה זאת, וגם אין רשות לרופא לבצע זאת, ויש

לדעת ולהאמין כי אין צייר כאלקינו והוא ית"ש צר והטביע לכאו"א מיצוריו בצלמו ובדמותו ההולמת לו ועליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע

15) תלמוד בבלי מסכת תענית דף כ עמוד א – כ עמוד ב

תנו רבנן: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארוז. מעשה שבא רבי אלעזר (בן רבי) + מסורת הש"ס: ברבי + שמעון ממגדל גדור מבית רבו, והיה רכוב על חמור ומטייל על שפת נהר, ושמה שמחה גדולה, והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר. אמר לו: שלום עליך רבי! ולא החזיר לו. אמר לו: ריקה, כמה מכוער אותו האיש! שמא כל בני עירך מכוערין כמותך? אמר לו: איני יודע, אלא לך ואמור לאומן שעשאני כמה מכוער כלי זה שעשית. כיון שידע בעצמו שחטא ירד מן החמור ונשתטח לפניו, ואמר לו: נענית לך, מחול לי! - אמר לו: איני מוחל לך עד שתלך לאומן שעשאני ואמור לו כמה מכוער כלי זה שעשית. היה מטייל אחריו עד שהגיע לעירו. יצאו בני עירו לקראתו, והיו אומרים לו: שלום עליך רבי רבי, מורי מורי! אמר להם: למי אתם קורין רבי רבי? - אמרו לו: לזה שמטייל אחריו. אמר להם: אם זה רבי - אל ירבו כמותו בישראל. - אמרו לו: מפני מה? - אמר להם: כך וכך עשה לי. - אמרו לו: אף על פי כן, מחול לו, שאדם גדול בתורה הוא. אמר להם: בשבילכם הריני מוחל לו. ובלבד שלא יהא רגיל לעשות כן. מיד נכנס רבי אלעזר בן רבי שמעון ודרש: לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהא קשה כארוז, ולפיכך זכה קנה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה תפילין ומזוזות

16) רש"י מסכת תענית דף כ עמוד ב

נזדמן לו אדם - יש ספרים שכתוב בהן: אליהו זכור לטוב, והוא נתכוון להוכיחו שלא ירגיל בדבר

17) ספר החינוך פרשת קדושים מצוה רמד

שלא להרביע בהמה עם מין שאינו מינו... משרשי המצוה, כי השם ברוך הוא ברא עולמו בחכמה בתבונה ובדעת, ועשה וצייר כל הצורות לפי מה שהיה צורך ענינן ראוי להיות מכוונות כיוון העולם, וברוך הוא היודע. וזהו שנאמר במעשה בראשית [בראשית א', ל"א] וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד, וראייתו ברוך הוא. היא ידיעתו והתבוננותו בדברים, כי הוא ברוך הוא, לגודל מעלתו אינו צריך לראיית העין אל הדברים אחר מעשה, כי הכל נגלה וידוע ונראה לפניו קודם מעשה כמו אחר מעשה. אבל התורה תדבר לבני אדם במלות מוכנות אליהם, ותכנה בשם דברים כדברים המכונים בהם, שאי אפשר לדבר עם בריה אלא במה שידוע אליו, כי מי יבין מה שאין בכחו להבין. ועל כיוצא בזה יאמרו זכרונם לברכה, כדי לשבר את האוזן מה שהיא יכולה לשמוע ובהיות יודע אלהים כי כל אשר עשה הוא מכוון בשלימות לענינו שהוא צריך בעולמו, צוה לכל מין ומין להיות עושה פירותיו למינהו, כמו שכתוב בסדר בראשית, ולא יתערבו המינים פן יחסר שלימותן ולא יצוה עליהן ברכתו. ומזה השורש, לפי הנראה במחשבתנו, נמנענו מהרביע הבהמות כלאים

18) Yu Medical ethics symposium: [Playing the Creator with CRISPR](#)

Speaker: [Rabbi Dr. J. David Bleich](#) [Dr. Edward Burns](#) [Dr. Neville Sanjana](#)

The second session, “Playing the Creator with CRISPR,” featured Dr. Neville Sanjana, assistant professor of biology at New York University and a core faculty member and assistant investigator of the New York Genome Center, and Rabbi Dr. J. David Bleich, professor of Talmud and RIETS rosh yeshiva. Dr. Edward Burns, executive dean of the YU-affiliated Albert Einstein College of Medicine, moderated their discussion.

As Sanjana explained, CRISPR is an acronym for “clustered regularly interspaced short palindromic repeats,” a process only recently discovered in bacteria in which a bacterium, attacked by a virus, snips out and saves part of the virus’ DNA so that it can activate its immune response if the virus attacks again. The cutting action of CRISPR, he explained, can be programmed to target specific locations on any genome and either add in or cut out genes as needed. In some cases, a malfunctioning gene might be replaced with a healthy copy, such as for something like Tay-Sachs, a genetic disorder that progressively destroys nerve cells and affects the Jewish community. The ethical question around CRISPR, according to Bleich, is not if man has the right to play God and intervene in the natural order. “In fact, man not only has the right to ‘play God’ but has the divine mandate to do so in order to complete the work that God began. The question is about the limitations.